

Honkajoen yhtenäiskoulu ja lukio on saanut kauan kaivatun piristyksen - tiimiviikko on täällä taas



Tiimiviikolla opiskellaan laajempien kokonaisuuksien hallintaa yhdistelemällä eri oppiaineita ja tieteenaloja. Honkajoella tämä toteutui muun muassa ympäristötaiteen tekemisenä, virtuaalitodellisuuden luomisena, paintballin ampumisena sekä purkutaiteen tuottamisena.

Loviisa Kivistö, Katariina Kannisto, Olivia Kytömäki, Roosa Kinnunen, Melina Uusitalo

Kello soi, uusi päivä alkaa auringon paisteessa ja ilmassa tuntuu kirpsakka pakkanen. Käytävälle ilmestyy lauma väsyneitä opiskelijoita. Koulussa istuminen ei maistu enää vuoden loppupuolella, kun ulkona paistaa aurinko ja lämpötila hivelee iltapäivällä lähes kahtakymmentä astetta. “Ei jaksa” on tuttu lausahdus lukiolaisten keskuudessa, tokaisee **Aaro Kivimäki** lukion toiselta vuosikurssilta. Vuosi on loppuillaan, ja monella voimat ovat jo vähissä.

Onneksi vihdoinkin on saapunut kauan odotettu tiimiviikko viivyttämään edessä olevaa lopullista kevätväsähtämistä. Tiimiviikko on toteutettu lukiolaisille tänä vuonna niin, että jokainen on saanut koota itselleen mieluisan viikon kestävän kokonaisuuden. Viikon pystyi kokoamaan pienistä osista tai kokonaisista kahden opintopisteen arvoisista kursseista tai opintojaksoista. **Manu Luomaniemi** toiselta vuosikurssilta kehuu tällaista toimintamallia, mutta kritiikkiä tuli valintojen liian pienestä valikoimasta, jolloin mukavan viikon kokoamisesta tuli vaikeaa.

Luvassa on innostavaa ja inspiroivaa toimintaa, kuten ympäristötaidetta, virtuaalitodellisuuden tutustumista, paintballia, korkeakouluopintoja, purkutaidetta tai apua keskeneräisiin opintoihin. Loppuun saatettaviin opintoihin keskittyvän opintojakson valinneet ensimmäisen vuosikurssin opiskelijat **Helena Mäkelä** ja **Pinja Lapikisto** kertovat jo tiimiviikon ensimmäisen päivän aamuna jaksosta olevan paljon apua. Toisen vuosikurssin opiskelija **Vladislav Cherniavskyi** taas on innoissaan VR-kurssin alkamisesta. Ilmapiiiri on vapautunut ja käytävillä raikaa nuorten nauru. Tunnelmat ovat siis katossa.

Vanhasta uutta ja hienoa taidetta

Opiskelijat astuivat pois bussista Kankaanpään keskustassa linja-autoasemalla ja katsoivat Googlen karttasovelluksella kohteeseensa reittiohjeet. Kävely kesti hetken, mutta pian edessä näkyi hieman ränsistynyt mutta sympaattinen omakotitalo ja sen edessä kaksi pätevän näköistä taideopiskelijää. Siitä alkoi mielenkiintoinen ja tekemisen täyteinen viikko.



Huone oli hieman kolkko ennen kuin maalaus aloitettiin.

Ideana oli luoda purettava talo täyteen taidetta ja elämää ennen sen tuhoamista ja antaa opiskelijoille mahdollisuus kokea purkutalo taideprojektina. Tehtiin suunnitelmia ja luonnoksia siitä, mitä seinille maalattaisiin ja rakennettaisiin ja miten ideat toteutettaisiin. Nuoret taiteilijat keräsivät erilaisia tavaroita, joita talon pihalla lojui. Lehtori **Tomi Kuusimäen** mukaan “taide on varastamista”, ja keräily sopi tähän ajatukseen. Pihan materiaalit nostivat mieleen ajatuksia, ja pian seinille alkoikin jo ilmestyä lyijykynällä tehtyjä teoksien ääriviivoja ja lattialle tavarakasoja.



Ensimmäinen seinä valmistui vapaalla kädellä.



Rikkinäisestä lampusta syntyi mehiläispesä ja pistorasiasta pupu.

Lukiolaiset saivat pienen huoneen, jossa saatiin toteuttaa kaikkien visioita. Yhteen seinään maalattiin maisema, johon käytettiin monia eri materiaaleja puun kaarnasta pahviin. Toisiin seiniin taas syntyi maalattuja abstrakteja kuvia. Tilassa oli myös kiinnitettuja esineitä, kuten lampuja ja pistorasioita, joista tehtiin osa taideteosta luovin ja kekseliäin keinoin. Tehdessä uusien tarvikkeiden ostaminen minimoitiin ja kierrätys kukoisti, kun käytettiin jo olemassa olevia tarvikkeita. Huoneen ulkopuoli koristeltiin spraymaalilla, ja pian lukiolaisten paja alkoikin jo näyttää taiteelta. Jotta varmasti saatiin työ valmiiksi, tuli yksi sunnuntaikin käytettyä maalaamiseen uusien kankaanpääläisten ystävien kanssa.



Huoneessa oli monia yksittäisiä taideteoksia.

Kun taideteos oli valmis, ei voinut kuin ihaila, miten niin pienessä ajassa oli saatu tyhjä huone näyttämään niin elävältä. Joka puolella oli eri värejä ja kuvioita, jotka sekalaisuudessaan sopivat loistavasti toisiinsa. Kaikki olivat ylpeitä työpanoksestaan, ja ohjaajat olivat tyytyväisiä opiskelijoiden tekemiseen. Honkajoen yläkoululaisia ja taiteilijoita tuli katsomaan teosta, kuten myös taidekoulun opettajia. Talo saa koko kesän viihdyttää ja innoittaa ihmisiä ennen kuin se puretaan syksyllä.



Huone viimeisteltiin pitkospuilla.

Luovuus puhkeaa kukkaan

Keskiviikon aamu alkaa odottavissa tunnelmissa. Kukaan ei varmaksi tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Hetken odottelun jälkeen kutsu käy, ja taiteilijat **Topi Tolvanen**, **Siri Ylinen** sekä lehtori **Kalle Männistö** aloittavat tiimiviikon ympäristötaiteen osalta. Teknisen työn tilassa on lämmintä, ja puu tuoksuu kaikkialla. Teoksen suunnittelu alkaa luonnosten tekemisellä. Kaikki piirtelevät paperille omia ideoitaan rauhoittavan hiljaisuuden vallitessa. Ensimmäisen suunnittelukierroksen jälkeen paperit levitetään pöydälle ja niitä tutkitaan yhdessä. Uusien ideoiden viritessä aloitetaan toinen ja vielä kolmaskin suunnittelukierros. Vaikka ensimmäinen päivä sujuu ehkä hieman jännittyneissä tunnelmissa, lukuisista ajatuksista on syntynyt yhteinen valmis idea: suurikokoinen ja ylösalaisin oleva kukka. Seuraavina päivinä suunnitelmaa lähdetään hiomaan ja lopulta toteuttamaan.

Torstaina opiskelijoista paikalla on vain puolet, sillä toiset ovat liikuntapäivässä. Aamu on hyvin viileä ja kylmä tuuli pureutuu vaatteiden läpi. Teoksen paikkaa ympäröivä asfaltti on täynnä hiekkaa talven hiekoitusten jäljiltä, joten se täytyy pestä pois. Vesi ja kura roiskuvat, kun käydään töihin. Tämän jälkeen siirrytään takaisin lämpöön teknisen työn tilaan, jossa alkaa teoksen muiden osien suunnittelu.

Perjantaina on aika suunnitella kukkaistutuksia ja maalata. Aamupäivä kuluu kukkia valitessa ja istutuksen muotoa pohtiessa. Nopeasti selviävät yhteiset mieltymykset väreihin ja malliin. Ruokailun jälkeen päästään viimein maalaamaan. Teos on suunniteltu ja enää toteutusta vailla. Kaikki odottavat innolla, että päästään oikeasti hommiin. Teoksen ääriviivat piirretään katuliiduilla asfalttiin, ja sen jälkeen onkin aika käydä töihin. Alue maalataan ensin valkoisella pohjamaalilla, jotta lopputuloksesta tulisi mahdollisimman hyvä. Ilma on viileä, eikä pureva tuuli helpota asiaa ollenkaan.



Ensikosketukset pohjamaaliin, jolla kukka alustetaan.

Vappuviikonlopun jälkeen töihin käydään yhä innostuneina. Nyt vuorossa on kuitenkin uudestaan asfaltin pesu, sillä hiekkaiselle ja likaiselle alustalle ei voi

maalata. Asfaltin pesu uudelleen on pettymys, sillä se vie aikaa, jota ei ole liikaa. Lopulta viimeisetkin liat on saatu irti, ja esille voidaan ottaa maalit ja pensselit. Kirkkaan vihreä maali näyttää hienolta peittäessään tylsän harmaan sävyt. Aurinko ei ole paistanut yhtenäkkään edellisenä työskentelypäivänä, mutta tänään se hieman uskaltaa kurkistaa tumman pilviverhon takaa. Teoksen vihreän osuuden tullessa valmiiksi on aika ottaa esille vaaleanpunainen maali ja käydä kukan tekemiseen. Energiaa maalaamisen keskelle tuovat lämpimät ja herkulliset korvapuustit, joita saadaan maistaa tiimiviikon kotitalousryhmäläisiltä. Päivä päättyy hyviin tunnelmiin, vaikka pieni huoli kaihertaakin, sillä mahdollinen sade pilaisi tullessaan vastamaalattun teoksen.



Asfaltin saadessa väriä alkaa kukka näyttämään jo todella hyvältä.

Nopeasti on tullut tiimiviikon viimeisen päivän aika. Ympäristötaiteen osalta päivästä tulee työntäyteinen ja jopa kamppailu aikaa vastaan kukan terälehtien ja lehtien ollessa vielä osin pahastikin kesken. Maalaukseen oman lisähaasteensa tuo lumikasa, joka sulaessaan valuttaa vettä työn päälle ja näin suttaa ääriviivoja. Sotkulta ei vältytä, sillä kenkiä suojanneet muovipussit hajoavat osalla taitelijoista,

jolloin kengänpohjista tulee suloisen vaaleanpunaiset, mikä ei tietenkään ole toivottua. Onneksi maalit ovat vesiliukoisia, joten pysyviltä jäljiltä säästytään. Päivä menee nopeasti ohi, ja pian kello näyttääkin koulupäivän loppua. Teos ei ole vielä valmis, mutta sitä jatketaan sopivan ajan koittaessa.



Kaikki maalaamista vaativat osat on tehty, mutta kukan lehdet puuttuvat vielä, samoin kuin istutukset.

Kiinnostaako vierailu mehiläispesän sisällä?

Torstaiamuna luokassa oli hiljaista ja tunnelma oli jännittynyt, sillä opiskelijoiden mielessä pyöri, mitä viikon aikana tulee tapahtumaan. Ainoa tiedossa oleva asia oli se, että luvassa oli Ympäristökasvatusta virtuaaliympäristössä -kurssi. Monelle virtuaalitodellisuuden sisällön tuottaminen oli täysin uutta, mutta opiskelijat olivat jo aiemmin tutustuneet virtuaalitodellisuuteen VR-lasien avulla.

Tiimiviikon ensimmäinen päivä aloitettiin perehtymällä siihen, mitä viikon aikana tulee tapahtumaan. Kurssin järjestäjillä **Aku Koskisella** ja **Into Kaatajalla** oli paljon ideoita, mutta he antoivat opiskelijoiden valita suunnan, johon projektia alettaisiin viemään. Tämän jälkeen osa opiskelijoista aloitti harjoittelemaan äänitystä, ja osa aloitti piirtämään eläimiä ja kasveja tabletin piirto-ohjelmalla. Ensin opiskelijat etsivät kuvan eläimestä netistä, minkä jälkeen he piirsivät itse eläimen kuvan päälle. Eläimiä tuli piirretyksi aika katras: näkyviin hahmottuivat esimerkiksi teeri, supikoira, mäyrä sekä metsäjänis.



*“Aluksi luulin, että kurssi olisi haastava, mutta ei tämä lopulta ollutkaan”, totesi **Roope Paloviita** kurssin toisena päivänä.*

Toisena päivänä jatkettiin eläinten ja kasvien piirtämistä. Luokassa oli koko ajan hiljaista, sillä kaikki olivat hyvin keskittyneitä omaan tekemiseensä ja aikataulu oli tiukka. Iltapäivällä opiskelijat aloittivat äänittämään tietokatkelmia mehiläisistä, minkä

jälkeen he editoivat äänitteitä. Äänittäessään opiskelijat saivat oppia audioeditointia ja käyttivät oikeita mikrofoni-laitteita, joita hyödyntävät esimerkiksi sisällöntuottajat. Opiskelijat olivat alusta lähtien tyytyväisiä kurssin kokonaisuuteen ja siihen, että olivat valinneet juuri tämän kurssin. He olivat oppineet käyttämään selkeän ohjeistuksen jälkeen nopeasti erilaisia tietokoneohjelmia kuten piirto-ohjelmia tai äänieditointiohjelmia Audacityä.

Perjantaina opiskelijat tutustuivat 360-kuvaukseen ja kävivät koulun lähimaastossa kuvaamassa maaperän eri kerroksia, podsolimaannosta. Valokuvaaminen oli monella tasolla opettavaista, sillä kurssin osallistujat omaksuivat uusia valokuvaustekniikoita ja saivat tietää esimerkiksi, miten valaistus vaikuttaa kuvan onnistumiseen.



Lukion ensimmäisen vuosikurssin opiskelijat piirtävät tabletilla lintuja, jotka liitetään oikean metsän kuvaan. Kuvaan yhdistetään myös linnun laulua sekä tietokatkelma linnusta.

Maanantai aloitettiin tutustumalla lisättyyn todellisuuteen. Teorian läpikäynnin jälkeen oli aika pukea suojapuvut päälle ja mennä katsomaan mehiläisiä. Opiskelijoille kerrottiin ensin tietoa mehiläisistä ja mehiläistarhauksesta. Tämän jälkeen päästiin oikeasti katsomaan mehiläispesää, kun mehiläistarhaajat tulivat tekemään

tarkastuksen. Opiskelijat näkivät mehiläispesän rakenteen sekä kuningatarmehiläisen, mikä oli vaikuttavaa. Eräs opiskelija kuvasi projektiinsa 360-kuvausta mehiläispesästä. Iltapäivällä opiskelijat saivat jatkaa omien projektiansa tekoa, eli monella ohjelmassa oli animaatioiden tekemistä eläimistä tai kasveista. Vladyslav Cherniavskyi totesi, että oli haastavaa löytää tarpeeksi aikaa kotona, jotta kaikki piirustukset ja animaatiot ehti saamaan valmiiksi ajallaan.



Suurin osa opiskelijoista ei ollut ennen käynyt katsomassa mehiläispesää.

Tiimiviikon viimeisenä päivänä opiskelijat pääsivät katsomaan VR-laseilla tekemiään 360-videota. Kuvat mehiläispesästä oli otettu liian läheltä, joten ne eivät onnistuneet niin kuin oli suunniteltu. Myöskään kuvat jokitaimenen kudusta eivät onnistuneet,

koska vesi oli liian sameaa. Viimeinen päivä ei kuitenkaan ollut vain tehtyjen töiden läpikäymistä, vaan opiskelijat saivat vielä tehdä ahkerasti viimeistelyitä. Osa teki animaatioita ja osa kirjoitti tietokatkelmia piirtämistään eläimistä.

“Opettajatkin oppivat jotakin uutta” , totesivat lehtorit **Piia Ylilammi** ja **Jari Aiftan** kurssin viimeisenä päivänä. Piia Ylilammin mielestä kurssi oli mennyt hyvin, ja hän toi esiin, että isoa projektia tehdessä, kun on vain viikko aikaa, oppii uusia työskentelytapoja sekä aikatauluttamista ja suunnitelmallisuutta. Jari Aiftan oli tyytyväinen kurssiin, ja kokonaisuus oli sujunut hänen mielestään paremmin kuin hän odotti. Kurssin järjestäneet Aku Koskinen ja Into Kaataja olivat iloisia siitä, miten hyvin kaikki lopulta sujui. He olivat ylpeitä opiskelijoista, koska nämä olivat työskennelleet ahkerasti. Kurssin vetäjille kokemus oli kiintoisa, sillä he eivät olleet aiemmin pitäneet lukiolaisille näin isoa kokonaisuutta. Opiskelijat olivat tyytyväisiä kurssiin ja halusivat tulla samanlaiselle kurssille uudelleen. Monen mielestä kurssi oli mennyt nopeasti ja tuonut mukavaa sekä toivottua vastapainoa tavalliselle opiskelulle.

Viikko kolmannen asteen koulutuksessa

Lukion toisen vuosikurssin opiskelija suoritti Vaasan avoimen yliopiston kurssia “Tutustu viestintätieteisiin.” Kurssin tehtävät avarsivat hyvin kuvaa nimenomaan viestintätieteiden opiskelusta yliopistomaailmassa: edessä oli paljon kirjoittamista ja lukemista. Vaikka opintojakso olikin lyhyt, sai siitä hyvän kuvan viestinnän opiskelusta ja alan työllisyysmahdollisuuksista. Kurssissa oli myös haasteensa; on vaikea tietää, minkä tasoista tekstiä yliopistokurssin opettaja vaatii.

Opiskeluihin rentoutta toi se, että verkkokurssi suoritettiin kotisohvalta käsin, eikä koulun penkille tarvinnut raahautua. Parasta korkeakoulukurssissa olikin se, että tehtäviä ei ollut liikaa ja sai luoda suurinpiirtein oman aikataulunsa päivien aikana tehtävien suorittamiseksi. Tämä on varsin kätevää, jos ei ole penaa lin terävin kynä aamuaikaan vaan on parhaimmillaan iltaisin. Tällainen kaikille nuorille tutuksi muodostunut etäopiskelu jakaa tietysti mielipiteitä.

Korkeakouluopinnot olivat myös hyvä vaihtoehto niille opiskelijoille, jotka olivat ylimääräisten kurssisuoritusten tarpeessa, eikä heillä ollut opinnoissa sellaisia vaikeuksia, joihin he olisivat tarvinneet apua esimerkiksi tiimiviikon tukiopinnoista.

Yliopiston ja ammattikorkeakoulun eron huomasi selkeästi jo yhden kurssin aikana. Honkajoen lukiosta yhteensä kaksi oppilasta suoritti verkkokursseina korkeakouluopintoja - toinen yliopistossa ja toinen ammattikorkeakoulussa. Ammattikorkeakoulun puolella opiskelu oli hyvin tentti- ja luentopainotteista, kun taas yliopistossa luennot korvattiin luettavan kurssikirjan muodossa.

Toinen opiskelijoista suoritti Satakunnan ammattikorkeakoulussa kolmen opintopisteen laajuisen "Hyvinvointiteknologian perusteet" -kurssin. "Hyvinvointiteknologia sisältää esimerkiksi robottien hyötykäyttöä hoivalaitoksissa ja älykellojen sekä kännyköiden hyvinvointiominaisuuksien tutkimista", opiskelija selventää. Kurssi on opiskelijan mukaan yleispätevä monelle alalle, esimerkiksi sairaanhoitajille tai teknologian opiskelijoille. "Tehtävät olivat luentojen jälkeisiä tenttejä, jotka koostuivat suurimmaksi osaksi monivalintatehtävistä." Pitkät luennot olivat hieman raskaita, mutta muuten opiskelijalla ei ollut negatiivista sanottavaa: "Olen aikeissa suorittaa tämänkaltaisia kursseja enemmänkin".

Usein projektiviikkojen yksi tavoite on ollut katkaista kouluarjen uurastus hetkeksi vaikka koulussa ollaankin ja mahdollisesti opettaa jotain uutta ja aivan erilaista. Kolmannen asteen opinnot eivät käytännössä olleet taukoa opiskelusta, mutta uutta tuli ainakin kokeiltua!

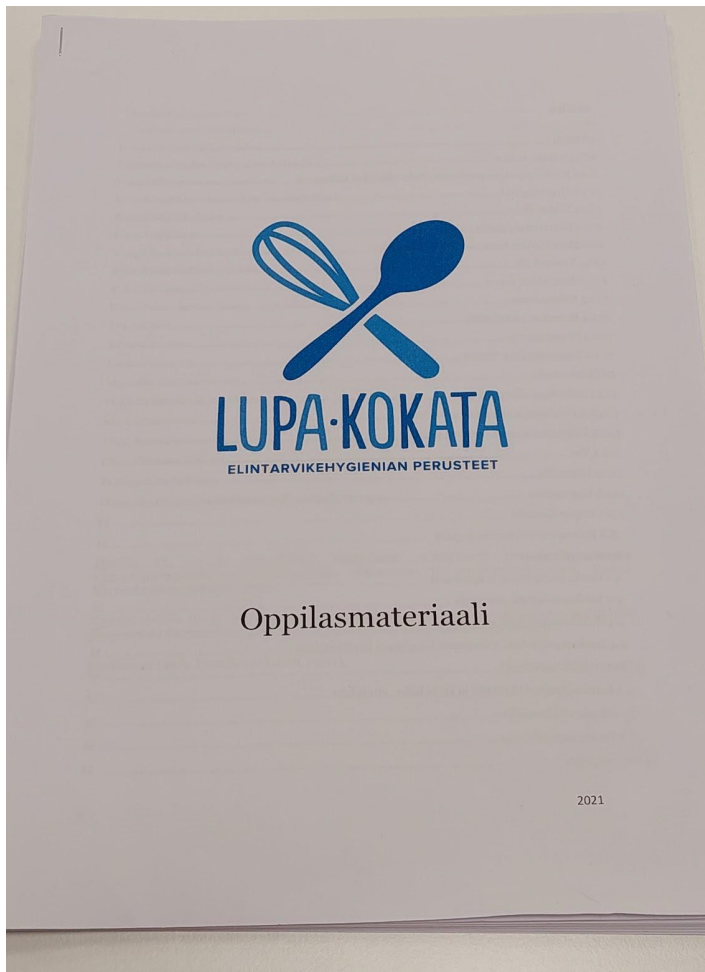
Korkeakoulukursseja voi tehdä myös muulloinkin lukion aikana tiimiviikon ulkopuolella, jos on varma siitä, mihin aikoo hakea. Näin saa hyväksiluettua opintoja kurssit järjestäneessä oppilaitoksessa ja mahdollisesti pääsee helpommin alan opintoihin. Lisäksi avoimet korkeakouluopinnot ovat lukiolaiselle ilmaisia.

Loppujen lopuksi molempien opiskelijoiden uurastus tuotti tulosta ja siitä selvittiin kunnialla. Molemmat jatkoivat korkeakoulukurssia rikkaampana takaisin lukioarkeen ja kevään loppurutistukseen!

Lupa kokata

Aamulla opiskelijat suuntasivat kotitalousluokkaan, jossa oli alkamassa hygieniapassikoulutus. Ilmassa oli odottavainen ja tyyni tunnelma. Pientä jännitystä oli myös huomattavissa, koska kukaan ei ollut täysin varma, millainen koulutus tulisi olemaan. Osa opiskelijoista mietti, miten ehtisi oppimaan kaiken päivän aikana, mutta myöhemmin he huomasivat, että aikaa oli onneksi tarpeeksi. Hienoa mahdollisuudessa suorittaa hygieniapassi oli opiskelijoiden mielestä se, että koulu kustansi sen täysin.

Kun koulutus alkoi, opiskelijat saivat ensimmäisenä ison nipun papereita ja teoriaa alettiin käydä läpi välittömästi. Aikataulu oli tiukka, minkä vuoksi kaikki kuuntelivat hiljaa ja todella keskittyneesti. Vaativan teorian jälkeen pidettiin tauko, jonka aikana opettaja oli kattanut aamiaisen valmiiksi. Toisen tunnin alussa syötiin aamiaista ja tehtiin samalla ensimmäinen harjoituskoe. Vaikka teoriaa ei ollut ehditty käydä kuin vähän läpi, meni harjoituskoe kaikilla hyvin. Sen jälkeen jatkettiin teorian läpikäyntiä tiiviiseen tahtiin. Opiskelijat osallistuivat hyvin keskusteluihin ja tekivät ahkerasti tehtäviä. Ennen ruokailua ehdittiin tekemään vielä yksi harjoituskoe. Tämä harjoituskoe meni kaikilla vielä paremmin kuin ensimmäinen. Harjoituskokeet antoivat opiskelijoille lisää itsevarmuutta varsinaista hygieniapassikoetta varten. Ruokailun jälkeen saatiin teoria käytyä loppuun, ja aikaa jäi vielä yhteen harjoituskokeeseen ennen varsinaista testiä. Kun koe aloitettiin, kaikki tekivät koetta tarkasti ja huolellisesti. Jokainen käytti aikaa huomattavasti enemmän varsinaiseen kokeeseen kuin harjoituksiin.



Monelle opiskelijalle uutena asiana opintomateriaalissa tuli esille, mitä omavalvonta tarkoittaa ja mikä kaikki siihen kuuluu.

Päivän päätteeksi opiskelijat saivat vielä tietää kokeidensa tulokset. Sekä opettaja että opiskelijat olivat tyytyväisiä päivään, mutta kokonaisuutta paransi vielä se, että kaikki pääsivät kokeesta läpi ja saivat hygieniapassin. “Tämä päivä on mennyt kaikista nopeiten koko viikon aikana”, totesi eräs opiskelija, kun päivä oli lähes loppu. Tästä voi todeta, että opintojakso oli onnistunut ja hyödyllinen tulevaisuutta varten esimerkiksi työpaikkaa hakiessa.

Munkkia, simaa ja sotaa

Liikuntapäivä alkoi auringon paisteella, ja opiskelijoiden kasvoilta kuvastui hymy. Ryhmä nuoria siirtyi kellon soinnin jälkeen Honkalaan sisäliikuntatiloihin. Vuorossa oli pingistä, pickle ballia, sulkapalloa, lentopalloa, pöytäjääkiekkoa sekä VR-lasien avulla toteutettavia leikkejä ja pelejä. VR-laseja on hyödynnetty jo muutamaankin

otteeseen liikuntatunneilla, mikä on innovatiivista teknologian ja kunnon kohottamisen yhteensovittamista. Mukana oli yhteensä kolmesta opiskelijasta sekä ensimmäiseltä että toiselta vuosikursilta.

Päivän kohokohtana useille oli ruokailussa tarjoiltu munkki ja sima. Vatsat täynnä munkkia istuttiin bussiin ja nokka asetettiin kohti Niinisalon Taulunkylän monttua. Sää muuttui epävakaiseksi, mutta se ei tunnelmaa latistanut. Kohteessa odotti innostava ohjaaja, joka veti ryhmälle paintballia. Turvaohjeistuksen jälkeen vedettiin haalarit päälle, laitettiin ammukset aseisiin ja lähdettiin sotaan. Taistelut olivat hurjan intensiivisiä ja porukkaa tippui raa'asti joka kierroksella. Bussimatalla takaisin moni tokaisi, että pienestä sateesta huolimatta oli aivan käsittämättömän hauskaa.

MasterChef -tunnelma latistui?

Auringon ensimmäiset säteet valaisivat kotitalouden luokan, johon alkoi vähän ennen puoli yhdeksää valua väkeä sisälle. Luokkahuone oli tupaten täynnä innokkaita kokkikolmosia. Menussa oli aamupala, lounas ja välipala, jota alettiin puuhakkaasti valmistamaan. Aamiaiseksi oli leipää lisukkeineen, puuroa sekä kaurakeksejä. Lounaaksi tehtiin broilerilasagnea, salaattia ja jälkiruoaksi marenkisitruunapiirakkaa. Iltapäiväkahvilla oli kastamisena korvapuusteja.

Jo alussa ongelmaksi nousi luokkahuoneen keho suunnittelu. Tilaa oli vähän ja tekovälineet olivat eri ryhmien työpisteillä, jolloin oli koko ajan varottava ja siirryttävä toisten tieltä pois. Lisäksi samalla olisi pitänyt pitää keskittyminen oman ruoan teossa. Menu, kuten aina isoissa ryhmissä, ei miellyttänyt kaikkia. Toisaalta päivästä mieluisamman olisi varmasti tehnyt se, jos osallistujilta olisi kysytty mielipidettä aiemmin. Olihan kyseessä loppujen lopuksi valinnainen päivä, jonka vuoksi suuntaa antavaa mielipidettä olisi voinut hyödyntää parhaan mahdollisen kokemuksen saamiseksi. Useampi oppilas kertoi, että päivä ei ollut läheskään niin hauska kuin he olivat odottaneet. Tämä oli harmillista, sillä monet olivat olleet kotitalouden tunnilla viimeksi yläasteella.

Kan du hitta en blomma? Eller en liten sten?

Viileänä mutta aurinkoisena perjantaiamuna kuudesluokkalaiset suuntasivat kohti koulun lähimetsää. Siellä **Jonas Heikkilä** odotti jo heitä, ja ohjelmassa oli **Åbolands naturskolan** Luontokoulu. Åbolands naturskola on yksi ruotsinkielisen **Natur och Miljö** -ympäristöjärjestön neljästä luontokoulusta. Åbolands naturskola on liikkuva luontokoulu, joka tarjoaa nuorille luontoaiheisia kielikylpyjä, ja **Hanasaaren ruotsalais-suomalaisen kulttuurikeskuksen** projekti **Svenska nu** toimii luontokoulun taustarahoittajana.

Kuudes luokka aloitti luontokoulunsa ruotsinkielisillä tutustumisharjoituksilla. Ensin tervehdittiin ja kerrottiin oma nimi, minkä jälkeen muut reagoivat sopivalla tavalla vaihtelevia ilmaisuja käyttäen. Kuudesluokkalaiset olivat heti alusta lähtien innoissaan luontokoulusta, ja se näkyi ahkerana osallistumisena. Seuraavana vuorossa oli luontosanojen etsiminen, ja toiminnan ajaksi luokka jaettiin pieniin ryhmiin. Kun kaikki sanat oli löydetty, seurasi kisa siitä, kuka muisti parhaiten luontosanoja ruotsiksi. Luontosanat olivat jääneet hyvin kuudesluokkalaisten mieleen, mutta vaikeitakin sanoja löytyi. Peli oli hyvin vauhdikas.

Sitten siirryttiin rauhallisempaan aktiviteettiin, jossa kuudesluokkalaiset harjoittelivat adjektiiveja. Jokainen ryhmä sai kerrallaan yhden paperin, jossa luki jokin adjektiivi. Ryhmien piti ottaa kuva asiasta, joka toi heille adjektiivin mieleen. Kuudesluokkalaiset keksivät luonnosta hauskoja ja yllättäviäkin asioita.

Vaikein peli kaikista oli 36, jonka ideana oli se, että ryhmät heittivät noppaa ja etsivät silmälukua vastaavan vihjepaperin. Kun vihjeen oli löytänyt, sai opettajalta vihjettä vastaavan tehtävän, joka piti suorittaa. Kaikki ryhmät toimivat ahkerasti ja vauhdikkaasti.

Viimeisenä pelinä ennen luontokoulun loppua oli hippa, jonka alkuun oppilaat saivat tiettyä aktiviteettia kuvaavan paperin. Kun jäi kiinni, piti esittää tekevänsä paperin toimintoa ja mikäli muut arvasivat aktiviteetin, pääsi esittäjä vapaaksi.

Kuudesluokkalaiset **Sandra Saarela** ja **Kristina Pahhomov** kertoivat, että heillä oli ollut hauskaa sekä mukavaa luontokoulussa. Heille oli tullut vastaan paljon vieraita sanoja, mutta he olivat saaneet hyvin apua opettajilta sekä samalla oppineet uusia sanoja ruotsiksi.

Luontokouluun pääsivät osallistumaan kuudesluokkalaisten lisäksi myös yhdeksäsluokkalaiset. Yhdeksäsluokkalaisten ohjelma oli muuten sama kuin kuudesluokkalaisilla, mutta heidän 36-pelinsä teemana oli Ahvenanmaa. Yhdeksäsluokkalaisten kilpailuinto ei ollut niin suuri kuin kuudesluokkalaisilla, mutta he silti osallistuivat aktiiviteetteihin innokkaasti ja ahkerasti.



Yhdeksäsluokkalaiset olivat jo aiemmin harjoitelleet ruotsin tunnilla luontosanoja, joten luontosanojen etsiminen luonnosta sujui hyvin.



Pelin 36 tehtävät yhdeksäsluokkalaisilla liittyivät Ahvenanmaan tuntemiseen, mutta välillä oppilaat pääsivät myös liikkumaan.

Päivän päätteeksi yhdeksäsluokkalaiset kertoivat, että olivat olleet tyytyväisiä päivään ja että haluaisivat mennä luontokouluun uudelleen, jos sellainen järjestettäisiin. Hauskinta päivässä heidän mielestään oli ollut luontokoulun viimeisenä aktiviteettinä ollut hippa ja mielenkiintoisinta adjektiiviharjoitus, koska siinä he saivat käyttää luovuutta. He toivat esiin, kuinka hienoa on, että koulussa järjestetään erilaisia tapahtumia, sillä ne voittavat arkipäiväisen opiskelun sekä tuovat vaihtelua. Päivä oli myös ollut heille antoisa, sillä yhdeksäsluokkalaiset olivat oppineet uusia ruotsinkielisiä sanoja sekä uutta ja mielenkiintoista tietoa Ahvenanmaasta.



Haasteita päivään yhdeksäsluokkalaisten mielestä toi ruotsiksi ohjeiden ymmärtäminen sekä sanojen muistaminen puhuessa, mutta opettajien vihjeiden avulla sanat useimmiten palasivat heidän mieleensä.

“Ivriga och trevliga elever”, totesi Jonas Heikkilä päivän loppuksi. Hän oli tyytyväinen päivään ja erityisesti siihen, että jokainen oppilas puhui rohkeasti ruotsia ja kaikki olivat jokaisessa tehtävässä ja pelissä ahkerasti mukana. Hän mainitsi myös, ettei ruotsin puhuminen herättänyt lainkaan vastustusta, mistä hän oli iloinen.

Kaikki hyvä loppuu aikanaan

Kello soi, mutta vuorossa on taas raskas puurtamista vaativa arki. Tiimiviikon jälkeen sekin tuntuu silti jopa siedettävältä. Viikko on ollut tapahtumarikas ja osittain työntäyteinen. Toisille viikko oli vallan mainio kokemus, kun taas toisille jopa pitkästyttävä ja loputtomalta tuntuva. Jokainen on kuitenkin varmasti oppinut jotakin uutta lähitulevaisuuden opintoja tai myöhempää elämää varten.

Monet olisivat mielellään jatkaneet mielenkiintoisia projekteja sekä tehtäviä, mutta kulunut lausahdus "kaikki hyvä loppuu aikanaan" on tässä tapauksessa pätevä. Onneksi kokonaisuus oli viikon kestävä, joten opiskelijoilla oli mahdollisuus oikeasti pitää taukoa hukuttavista koulutehtävistä. Tänä lukuvuonna ei ole ollut lähes mitään muuta järjestettyä toimintaa koronarajoitusten takia, joten tämä oli kaivattu raikas tuulahdus joskus tylsistyttäväänkin koulunkäyntiin.

"Kaiken kaikkiaan viikko oli valtaosin onnistunut, kuten etukäteen oletinkin", sanoo Manu Luomaniemi. Monet odottavat jo innoissaan seuraavaa tiimiviikkoa.